

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce: Bc. Lýdie Hojková

Název práce: Vliv skupinového cvičení jógy na děti s dyspraxií

Rok obhajoby: 2017

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Marcela Dvořáková

Oponent diplomové práce: MUDr. Aneta Sládková Králová

Rozsah: 83 stránek včetně příloh, počet příloh: 5, autorka při zpracování využila 107 literárních pramenů – 102 cizojazyčných a 5 českých zdrojů

Cílem této práce bylo vyhodnotit efekt skupinového cvičení jógy u dětí s dyspraxií. V této pilotní studii bylo k hodnocení využito diagnostického testu Movement Assessment Battery for Children 2 (MABC-2) a pět vybraných testů ze Sensory Integration and Praxis (SIP) - konkrétně napodobování pozice a pohybu, postrotační nystagmus, taktilní vnímání tvarů a identifikace prstů. Tyto testy byly doplněny o data z dotazníků: Short Sensory Profile (SSP) dotazník a dotazník zjišťující pohybové schopnosti dítěte (DCDQ). Za cílovou skupinu si autorka práce zvolila děti s dyspraxií ve věku 4-8 let, které absolvovaly 8 lekcí skupinového cvičení jógy. Porovnávala výsledky měření před zahájením a po ukončení terapie. Pilotní studie se zúčastnilo celkem 8 dětí.

Nestrukturovaný **abstrakt** shrnuje metodiku, cíl i výsledky vlastní experimentální práce. Výběr klíčových slov je adekvátní.

V přehledu poznatků studentka prokázala dobrou schopnost práce zejména se zahraniční literaturou. Rešeršní část je stručná, členěna do dvou velkých kapitol. V první kapitole se věnuje dyspraxii. Charakterizuje termín praxe, shrnuje poznatky o vývojové dyspraxii, zmiňuje problematiku nejednotnosti názvosloví, dále její prevalenci a etiologii, uvádí projevy pacientů s dyspraxií a jejich časté komorbidity. Poslední podkapitola terapie by mohla být více rozvinutá zejména z pohledu fyzioterapeutky. Druhá kapitola v přehledu poznatků se věnuje józe, a to především jejímu využití jako formy terapie u různých diagnóz dětí i dospělých. Uvádí zde zejména výsledky studií jednotlivých autorů.

Praktická část práce obsahuje jasné formulování cíle práce a přesně stanovuje 7 hypotéz. V popisu metodiky práce autorka charakterizuje soubor 8 dětí. Popisuje průběh vyšetření. Uvádí provedení a hodnocení jednotlivých subtestů MABC-2 a vybraných testů ze SIP. Seznámíme se s dotazníky SSP a DCDQ. Autorka v této kapitole u použití testu MABC-2, jako hlavní zdroj, citovala starší anglickou verzi manuálu od autora Henderson et al., 2007, nicméně vycházela i z novější verze z roku 2014 od Psotty at al., zejména výsledky byly již počítány podle těchto novějších norem.

Výsledky měření jsou přehledně statisticky zpracovány. U MABC-2 testu byly výsledky porovnány s normami běžné populace. Výsledky jednotlivých subtestů ze SIP se porovnávaly pouze před zahájením terapie a po jejím ukončení. Pro zpracování výsledků byly využity statistické testy, které byly konzultovány se statistikem. Výsledky jsou zaznamenány v podobě přehledných tabulek a grafů s popisem, konkrétně bylo použito 13 obrázků a 9 tabulek. V práci bylo zjištěno:

- došlo k signifikantnímu zlepšení v subtestech Míření a chytání a Rovnováha v MABC-2 testu
- nedošlo k signifikantnímu zlepšení v subtestu pro jemnou motoriku v MABC-2 testu

- bylo zaznamenáno signifikantní zlepšení ve 3 vybraných subtestech SIP testu: napodobování pozice (Postural Praxis) a pohybu (Bilateral Motor Coordination), identifikace prstů (Localization of Tactile Stimuli)
- nebyla prokázána změna ve výsledcích 2 subtestů SIP testu: Postrotační nystagmus a taktílní vnímání tvarů (Manual Form Perception).
- v dotaznících Short Sensory Profile a Developmental Coordination Disorder Questionnaire nebylo zaznamenáno zlepšení

Diskuze je zpracována na čtyřech stránkách. Autorka se zde zamýšlí nad získanými výsledky, porovnává dosažené výsledky jednotlivých subtestů s výsledky autorů jiných studií. Dále poukazuje na úskalí, na které narazila při testování. Navrhoje změny pro další studie.

Přílohy v rozsahu 11 stran vhodně a názorně doplňují metodiku vyšetření. Zlepšují představu čtenáře o vyšetření jednotlivých testů. Poslední 2 přílohy mohly být vloženy větší a v lepší kvalitě.

Téma práce je aktuální. Autorka jako jedna z prvních studentek vyzkoušela v praxi 5 subtestů ze SIP testu. Tím vhodně doplnila výsledky z MABC-2 testu. V praktické části testování si vedla studentka výborně, trpělivě pracovala s dětským pacientem, zajistila vždy stejné podmínky pro testování. Prokázala v rámci testování dobré organizační schopnosti.

Studentka prokázala dobrou schopnost práce s odbornou literaturou. Pozitivně hodnotím i vysoký počet citací, v naprosté většině cizojazyčných. Grafické zpracování je adekvátní. Po jazykové a formální stránce práce mám výhrady k častým překlepům, např. ve jménech autorů či roku vydání publikace (jinak v textu a jinak v referenčním seznamu). V referenčním seznamu je uvedena citace, na kterou není odkaz v textu. Konkrétně: MACNAB, J., L. MILLER a H. POLATAJKO. The search for subtypes of DCD: Is cluster analysis the answer? *Human Movement Science*. 2001, vol.20(1), s.49-72.

Vytkla bych ještě jednoslabičná slova na konci řádků. Uvedené chyby však zásadně nesnižují obsah zpracovaného textu, nicméně celkově snižují kvalitu diplomové práce.

Studentka pracovala samostatně, zejména metodiku a praktickou část konzultovala pravidelně se školitelem.

Výsledky práce mají přínos pro klinickou praxi, ozřejmily efekt skupinového cvičení u vybraných pacientů s dyspraxii jako návaznou formu terapie po individuální terapii. Práce může sloužit jako podklad pro další rozsáhlejší výzkum.

Závěr: Práce splňuje požadavky kladené na magisterskou diplomovou práci oboru fyzioterapie, proto práci **doporučuji k obhajobě**.

Doplňující otázky:

- 1) V subtestech, kde nedošlo k signifikantní změně, uvádíté jako jeden z možných faktoru krátkou dobu terapie. Po jaké době, by dle Vašeho názoru, bylo vhodné ještě zhodnotit efekt cvičení jógy a proč?
- 2) V diskuzi uvádíté: „Domnívám se, že by dyspraktické děti v běžné skupině dětské jógy nedosáhly stejněho zlepšení.“ Lze podle Vás tyto děti integrovat do skupin dětí cvičící jógu v běžných kroužcích za předpokladu, že je lektor seznámen s problematikou dyspraxie?

Mgr. Marcela Dvořáková